

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi fel

Vidéki városok fejlesztése.

Pécs, 1896 február hó 17

Magyarország ama városaiban, a melyek iparunk és kereskedelmünk gyújtópontjai voltak, még e század első felében is alig lehetett magyar szót hallani, a polgárság zöme bevándorolt német családokból állott és csaknem zárt kasztot képezett, a mely privilegiumaira féltékenyen őrködött, nehogy a magyar nemzeti szellem valahogy beférközzék hozzájuk s őket a nem nemes többi lakossággal egyenlősitse.

Az utóbbi évtizedben mindez alaposan megváltozott, az iskolák és egyéb kulturális intézmények, az állami hivatalok, de főleg az exkluzív privilegiumok helyébe lépett jogegyenlőség utat nyitottak az államalkotó nemzet kulturájának, nyelvének s ezzel karöltve a nemzeti érületnek a városok idegenszerű társadalmába s ezt oly alaposan átalakították, hogy ma már mindenkinek el kell ismernie, miképp most városaink képezik a magyarság legerősebb bástyáit, a honnét nemcsak a művelődés, de a magyar nemzeti érület is sugárzik ki az általuk dominált vidékekre.

Ez az örvendetes jelenség kétszeres kötelességévé teszi a magyar államnak, hogy hazánk városait minden kitelhető eszközzel fejlessze s azok gyarapodását előmozdítsa.

S mégis ebben az irányban kormányaink részéről éppen nem tapasztaltuk a

kívánatos jó akaratot, mert nemcsak túlságosan centralisztikus irányban működtek, a mi utóvégre is a főváros felvirágoztatása érdekében talán szükséges is volt eddig, de a vidéki városokat valóságos fejős tehéneknek is tekintették, mert minden oly alkalmakkor, a mikor bármiféle állami intézmény létesítéséről szó volt, valóságos árverést tartottak a városokkal s a hivatalok székhelyül azt választották, a melyik a legnagyobb, sokszor erejét meg is haladó áldozatot hozott érte.

Igaz, hogy az állami hivatalok a székhelyül választott városok tekintélyét emelik, azok társadalmát élénkítik, de ezt az előnyt a városokkal megfizettetni ellenkezik az állam erkölcsi tekintélyével, mert utóvégre is az állami hivatalok elhelyezésénél a közérdeknek kell döntőnek lennie, s így nincs sem erkölcsi, sem jogi alapja annak, hogy a városok a közérdek által oda utalt hivatalokért még külön áldozatokat is hozzanak, a hivatalokat mintegy megvásárolják.

A városoknak minél hatalmasabban nyilvánuló közvéleménye legutóbb mégis arra kényszerítette a kormányt, hogy a vidéki városok fejlesztését is felvegye programjába s ennek folyamatát képezi az a törvényjavaslat, melyet Lukács László pénzügyminiszter a képviselőház szombati ülésén terjesztett be a házadótörvény módosításáról.

Ez a törvényjavaslat az oly városok-

ban, a melyek legalább 10,000 lakossal bírnak, új épületek számára 15 évi, lerombolt házak újbóli felépítése számára pedig 12 évi adómentességet biztosít az eddigi 12, illetve 10 évi adómentesség helyett.

Kétségtelen, hogy ez a kedvezmény serkentőleg fog hatni a vidéki városokban az építkezési kedv fokozására, de téved a kormány, ha azt hiszi, hogy ezzel aztán eleget is tett kötelességének, a mely a vidéki városok fejlesztése tekintetében vállaira nehezedik.

Mert tetszetős külsőt kölcsönöz ugyan a városoknak, ha utcáikat minél több új ház díszíti, de ez még nem jelenti a város felvirágzását. Ott van rá élő példakép Szeged városa, a melynek van elég adómentes új épülete, de a polgársága sajnosan nélkülözi a jólétnek azt a fokát, a mely boldogította abban az időben, a mikor kevesebb palotája, de több pénze, kevesebb adósága és pezsgőbb élete, virágzóbb ipara és kereskedelme volt.

Mit használ az új házak adómentességének kiterjesztése, a mikor a városi élet fejlődésével fokozódó szükségletek, a szaporodó népességgel növekedő igazgatási költségek oly súlyos terheket raknak a polgárság vállaira, hogy azokat már-már elviselni sem képes.

Ha a megélhetési viszonyok s a községi terhek folyton súlyosabbakká lesznek, a városi lakosságnak sem száma, sem lakásigényei nem fognak oly nagy arányoz-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A nagy gyerekek.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
 Írta: **Molnár József.**

Egy hirtelen keletkezett szél, fül siketítő zörejével vágta be a kastély néhány nyitva levő ablakát; — aztán megint csend lett. A park felől az égen csunya, szennyes felhők tornyosultak, valami nyári zivatar féle készülődött.

Néhány perc múlva az égbojt egész sötét lett, s mikor már öreg cseppekben kezdett esni, ép akkor robogott be az akácok mellett Bottka Dani két szürkéje a kastély felé . . .

— Csunyan megáztunk volna János, ha nem siettetem a szürkéket — szólott Bottka Dani kocsisához, — s azzal már a veranda lépcsőin termett, nem törődve se kocsisával, se a lóval . . .

A kastélyban még mindig az eltörött ablakokat tárgyalta özv. Lepsényiné a cselédekkel. Adta vette hanyag népsége mást sem tudnak, mint lustálkodni . . .

Különös könnyedséggel mozogtak ajkai a nagyságának e téren, de nem is lehet másképp bánni ezzel a néppel. Mikor jól ki-

pörölte magát, utána rendesen migrénje lett, s félóra múlva majd hogy nem bocsánatot kért cselédjeitől.

A nagy lármában senki sem hallotta a kocsizörgést. Dani egészen váratlanul lépett be a földszinti ebédlőbe. Otthon érezte magát, — leült. Roppant bántotta mégis a figyelmetlenség.

Elmult tiz, tizenöt perc, s még mindig nem jelentkezett senki sem. Izgatott volt s az asztalterítő rojtjait fonogatta, s mikor ezzel is kész volt, s a szobát jól tele füstölte cigarettájával, felkelt és megindult az emeletre.

Kint rettenetes eső volt; dörgött, villámlott, kísérteties fény cikázott át a szürke levegőn. A fiatal özvegy hálószobájában volt, egy ottománon pihent a nagy csetepaté után.

Dani halkán kopogott s meg sem várva az engedélyt adó „szabad“-ot, belépett a szép asszony szobájába.

Valami különös bódító illat tette nehezze a szoba levegőjét, s Bottka Dani önkéntelenül is el trüszentette magát . . .

Lepsényiné ijedten ugrott fel nyughelyéről . . .

— Mi az? maga itt Bottka?

— Igen nagysád, félórája tartózkodom kastélyában, mind ez idő alatt egy lélekkel sem találkoztam, kénytelen voltam

kutatást rendezni, mert tetszik tudni, azt hittem már, hogy valami pusztító ellenség járt erre, feldulva mindent . . . habaha!

— Ah! maga csunya ember — felel az özvegy — már talán el is lopatna valami torzomborz ellenséggel. Hála isten, nem félek ám hamarjában valakitől . . . Üljön le Bottka . . . Pihentem egy kicsit. A cselédekkel soh' sem tudtam kijönni, ma meg ez a vihar, egészen beteggő tettek. Na csak hogy ide ért idejében, szépen megázhatott volna . . .

Bottka Dani ur nem volt ugyan valami szellemes ember, nem járt a szép asszonyokhoz kungarn szakettokban, vagy lakk cipőbe, nem sziporkázott beszédje az émelegős bókoktól, csak úgy falusiasan: lovagló nadrágban, csizmában járt. Fején barna sipka kalapot hordott, fekete bajszát kihuzta, olajbarna ajkán nem jelent meg sohasem holmi erőltetett mosoly, — s azért mégis szerették az asszonyok, mondhatni becézett alak volt, pedig a természetesség nyilvánult minden mozdulatában.

Egyszerű gondolkozása az volt. Ideálist mus számüzve, de ezért megértette szive sugallatát. Érezte, tudta, hogy valami különös érzés fogja el, ha e kastélyba lép; néha néha gondolta is, hogy ez alighanem szerelem, de nem tudta biztosan.

Valahányszor négyszem közt állt Lepsényinével, különös fuidoklás bántotta, ugy

ban növekedni, hogy nagyon sok új ház építésére legyen szükség, ha mindjárt ezek adómentességét pár évvel ki is terjesztik; mert éppen csak a kiterjesztett adómentesség kedvéért senki sem fog építeni, ha annak a veszélynek van kitéve, hogy háza lakó nélkül marad.

Mire tarthatnának tehát még igényt a városok a kormánytól?

Hát először is arra, a mit az állam a megyei törvényhatóságoknak is megtesz. A vármegyéknek közigazgatási, árva-, és gyámügyi kiadásokra ad az állam 5,259.000 frtot, a csendőrség s a fővárosi rendőrség körül az államnak évi 5,842 000 frtjába, a mely költségekhez természetesen a törvényhatósági joggal bíró városok is hozzájárulnak, de azért ők a saját közigazgatási, árva-, és gyámügyi, meg rendészeti költségeiket mégis kizárólag a sajátjukból, legtöbbször községi pótdából kénytelenek fedezni.

Hol itt az osztó igazság? A törvényhatósági igazgatás és rendészetnek tizenegy milliót meghaladó költségei állami adóból nyernek fedezetet, melyhez a városi törvényhatóságok lakói nem a legjelentéktelenebb részzel járulnak, de abból a tizenegy millióból a városoknak egy krajcár sem jut, hanem külön kénytelenek lakosaikat a törvényhatósági igazgatás és rendészet költségeire megadóztatni.

Ha tehát a kormány igazán a szíven viseli a vidéki városok sorsát, úgy tegye meg nekik azt a szíven, hogy ne csak a vármegyéknek, de a városoknak is juttasson azokból a közigazgatási költségekből, a melyek a törvényhatósági igazgatásra az állam részéről meg vannak szavazva s a rendészeti kiadásokat ne csak a megyék területén, de a törvényhatósági városokban is viselje.

Van aztán még egy kedvezmény, amit a városok szintén joggal igényelhetnének az államtól s ez az, hogy az állam a saját alkalmazottjait ne mentesítse a városok

rovására a községi adóteher alól, mert az valósággal fejtetőre állítása a józan logikának, hogy az állam a maga számára lehassa az adót hivatalnokainak fizetéséből, de községi terhek alól mentesíti őket.

Ne vegye el az állam az egyik kézzel, a mit a másikkal ad és ne nagylelkűsködjék a mások zsebére, vagyis más szavakkal, mentesítse hivatalnokait az állami adó alól s kötelezze a községi terhek viselésére: ezzel is nagyot lendíthet az oly hivatalnok-városok dolgán, a milyen a többi közt a miénk is.

Hírek.

Pécs, 1896. február hó 17.

Egy fegyelmi.

Heje-huja, dina-dana... Hopcsi, hapi-czi... As arany pennája Kolománus, a Miksa-ath, palóc-ország gyöngye, szépen lepingálta, rózsaszínű tintával, hajlós velin papírra, gyémántos porzót is hintve rá, meg egy kis reseda-illatot is itatva a sorok közé, biz nagyon szépen, szépen megírta, hogy milyen is az a frivol akta, na meg, hogy milyenek voltak ám a híres fehér nyaku brezói ludak.

E ludak ugyan már nem tartoznának szorosán véve a frivol aktákhoz, legfeljebb, a mennyiben ha olyik-olyik archiviarius uram ilyen lud kalamussal, ha összeírta őket.

Nekünk is van ám mostand egy ilyen frivol aktánk, a melyben hapi-czi... hapi-czi prűszögnek szemhunyorgatva az öregebb városi urak... a mely után csupán egy jó arcú fiatal városi ur ellen lett a fegyelmi megindítva.

Miért?... hát biz azért, hát biz azért... hm... hogy a bemondók szerint ez a fiatal városi ur, a ki különben nős is, egy szer... a többek között... állítólag megfürdött a vasfürdőben, de nem is egyedül, de nem is valamelyik társával... ugyan kedves polgármester uram... hát kinek volna már ilyen gusztusa, sőt mondják... No, nó, persze, hogy csak a nóták szerint van egy kis leány a világon...

A régi prakszisban elaggott város atyák azonban másként fogják fel a dolgot, talán mert hogy nekik már egy is... sok volna?

hogy beszéde nagy részét elközhögte, — beszélt, beszélt, a vége mégis az lett, hogy semmit sem mondott.

— Nagyszerű gyerek maga, — képes kocsi alá ilyen időben, hogy meglátogasson engem. Jól tette, ugyanis sokat unatkozom. Ugy-e itt marad estig?

Kissé savorba hozta Dani-urat e kérdés, de azért egészen határozottan felelte:

— Igenis, kegyes engedelmevel itt maradok. — Ezzel robusztus mellett még jobban kitolta, mintha azt akarná jelezni: Itt a páncél, mely megvéd ellenségtől.

Ellenség alatt nem pusztító kozákat, tatárt értett, hanem valami ábrándos szívű, felicomázott városi gavallért, kitől féltette az özvegyet. Féltékeny volt nagyon. Az még ugyan nem járt sohasem eszébe, hogy elvegye Lepsényinét, de mást sem szeretett a közelében látni. Özvegy Lepsényi Jánosné egy éve volt özvegy és igen jól özvegyült. Férje szép vagyont hagyott hátra; ősi vagyon volt, melynek a temetés után egyetlen örököse a szép özvegy lett. Kerestek ugyan sokáig Lepsényi ágból leszármazókat, de nem jelentkezett senkisem: átvette a kercei uradalmat.

Egészen megváltozott az ábrándos asszony. Férjének halála komolylyá, erélyessé tették. Fellépése bátor s következetes volt, úgy hogy cselédei különös igazságságáért

igen szerették. Nem is vezett el soha semmitem a ház körül.

Hetenkint egyszer kiállt a park tisztására s kipirult arccal hősiesen lőtt néhányat a levegőbe, majd lóra ült s egy lovász kíséretében körül lovagolta a birtokot.

Szép asszony volt. A borus bánatfellegek, mik néha arcát melancholikussá tették, csak pillanatnyiaktak voltak, de ez is jól állt neki. Sokszor napokon át bántotta az a gondolat, nem e volna jó, ha férfi is lenne a házban, ki mégis többet ért a gazdálkodáshoz, mint egy gyöngyű nő, végre is a sok fejtörés oda lyukadt ki, hogy hát annak magától kell jönnie. Ő csak nem publikálhatja magát, hogy hej! Itt vagyok, szép vagyok — gazdag vagyok — vegyetek el feleségnek férfiak...?

* * *

Augusztus vége felé történt, hogy ugy dél felé egy fényes fogat rohogott be a kercei kastélyba.

A szép özvegy meghökkent. Mit kereshet ez ismeretlen kocsi az ő portáján?

Szokása volt. Megigazította haját, fehér kötényt kötött s könnyed léptekkel lépett a verendára.

Két elegáns, középkori uri ember közeledett feléje, valami különös izgatottsággal arcukon. Mit akarhatnak ezek?

... S nosza se kérdenek, se hallanak tovább, hanem az 1883-ik évi törvények egyik paragrafusába belekapasszkodva — amelyben a nős városi uraknak a feleség és hivatal iránti kötelesegeiről, egy harmadik asszony is ha belekeveredett a dologba, van szó — hát megindították a bemondás alapján a fiatal ur ellen a — fegyelmi vizsgálatot...

Egész frivol aktahalmast irtak már össze róla a derék öreg urak... Hm... hm... az a híres Deák-né nagyszasszony vázsa...

Azok a híres brezói ludak, milyen fehér, milyen görbe nyaku némelyik, reseda illat, velin papiros, gyémántpor, porzó, nem, ez egyik sem kell biz ahhoz csupán valamelyik fiatal hivatalnok, ha megfürdött legyen a Vas-fürdőben, mindjárt kész a frivol akta, mindjárt megindítják a — fegyelmet?

Éj, ej, hát a mi jó öreg uraink, hát azok nem szoktak már soha, vagy legalább néha napján — fürödni? no nem! est még sem bihetjük el telőlkük?...

Hát biz furcsa, ilyen furcsa ez a frivol akta... nem mindeniken van ám gyémántpor...

S a u l u s.

Napirend 1896. február 18-án.

Naptár: kedd, febr 18. — Róm. kath.: Simeon. — Prot.: Simeon. — Görög-kel: (febr. 6.) Bukol. — Zsidó: Adar 4. — Nap két 7 óra 3 perckor. — Nyugszik 5 óra 26 perckor. — Holn két 4 óra 41 perckor este. — Nyugszik 11 óra 46 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok hideg: légnymás 761 — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint éjjeli fagy, hő-melkedéssel, keleten csapadék várható.

Színház: „Ouasimodo, a notredamai toronyőr.“
Mulatságok: A Pécsi Polgári Dalokör: farsangi estélye a Vigadóban este 8 órakor. — A „Pécsi Dalárda“ bolond-estélye a Hattyuban este 8 órakor.

— (Egyházi körmenet.) Három napi szentség kitétel után régi helyi szokás szerint, az egyházi ünnepek körmenettel nyernek befejezést. A körmenet holnap (kedden) délután öt órakor indul a belvárosi plébánia templomból és a Széchenyi-teret megkerülve, harangszugás közt visszatér a templomba. Ha az idő kedvez, a katonai zenekar is részt vesz a menetben.

— (Gyászmise az elhunyt püspökért.) A pécsi katolikus kör f. hó 24-én (hétfőn) reggeli 8 órakor a székesegyházban

— Özvegy Lepsényi Jánosné urnót keressük.

Lepsényiné majdnem rámondta, hogy ő az, de csakhamar az a gondolat villámlott át agyán, hogy az nem volna illő a saját személyét alacsonyítania ie ezzel, jól nevelt szobaleányhoz illő kokettirozással petyegte:

— Tessék besétálni, mindjárt jön urnóm, — ezzel, mintha hajtának, repült az emeletre, természetesen előbb bevezetve vendégeit a kis szalonba.

Azt sem tudta, mit csináljon most. Izenje le, hogy nincs itthon?! Vagy talán?! Nem! Ő le fog menni, átöltözik.

Ugy is tett.

Hamuszürke, könnyű battiszt házi ruhát öltött; barna hajába sötét-piros szegfűt tűzött s mikor elől is, hátul is jól össze-vissza nézte magát az álló tükörben, megindult vendégei fogadására.

Önérzetes energiával nyitott be, mire a két ur felugrott.

Kinos zavar keletkezett e pillanatban. A szép asszonyt felcsigázott kíváncsisága tette izgatottá, a két idegent pedig a merész hasonlat urnó és szobaleánya között.

— Üljenek le az urak, — szólott özvegy Lepsényiné a bemutatás után.

Az egyik, a pápaszemes ur, mint maga mondta, pesti tanár, — mindjárt a beszéd

gyászmiát mondat elhunyt fővédnöke, Dula n s k y Nándor dr. megyéspüspökért, melyre a tagokat szives megjelenésre es uton hívja fel. Gyülekezés a gyászmise napján reggeli fél 8 órakor a kör helyiségében, honnan a tagok testületileg vonulnak a székes-egyházba.

— (Személyi hír.) Ifj. Szász Károly orsz. képviselő ma városunkban időzött avégből, hogy néhai nagybátyja sírját meglátogassa. Mint halljuk, ifj. Szász Károly jövő vasárnap a nőegylet helyiségében felolvasást fog tartani.

— (A baranyamegyei hitelintézet) mint részvénytársaság tegnap, február 16 án tartotta rendes évi közgyűlést, melyen Antal Gyula dr. egyetemi tanár elnökölt, ki 10 óra után konstatálva a közgyűlésnek törvény értelmében való összehívását, a szép számban egybegyűlt részvényeseket üdvöszölve, a közgyűlést megnyitotta a jegyzőkönyv hitelesítésére Egry Béla dr. és Krausz Mór részvényeseket kérte fel. Ezután Porgea Béla társulati főkönyvivő olvasta fel az igazgatóság évi jelentését, melyből kiténik, hogy az általánosan nyomasztó pénzügyi viszonyok dacára mult évben 9261 frt 19 kr. tiszta nyereséget eredményezett. Az átlagos kamatláb a váltó lezámitolásnál 6.78% volt. Ezután megemliti a jelentés, hogy célszerű volna az alaptőke másik felét is befizettetni, továbbá, hogy az intézet átalakulás előtt áll, amennyiben a budapesti agrárbank 200,000 forinttal szándékozik az alaptőke felemelésével az intézet részvényesei közé belépni. Ezt illetőleg egy külön összehívandó rendkívül közgyűlés lesz hivatta véglegesen határozni. A tiszta nyereségből a szabályszerű jutalékok és remunerációk leírása után részvényenkint 2 frtot, azaz 4%-ot indítványoz f. évi március 15-től kezdve kifizetni. A fennmaradó 3782 frt 36 kr. pedig a tartalékalap gyarapítására fordítandó. — A tartalékhoz csatolandó ezen összeget, illetőleg Mutnyánszky Béla részvényes ast indítvá-

nyozta, hogy az külön könyveltessék el azon célból, hogy az esetleges átalakulási költségek ezen összegből fedeztetnének s ez által nem kellene külön megterhelni a részvényeseket. Weisz Jakab igazg. elnök és Tauszig Zsigmond felvilágosító felszólalása után a közgyűlés mellőzte az indítványt s az igazgatóság előterjesztését fogadta el s a felmentvényt megadta. A felügyelő bizottság jelentését Szily Tamás terjesztette elő, melynek értelmében a felmentvény megadatott. Tauszig Zsigmond részvényes indítványára ugy Weisz Jakabnak, mint a tisztviselőknak odaadó, szorgalmas és buzgó működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés. A felügyelő bizottságba beválasztottak: Szily Tamás, Kim Gáspár, Ótocska Géza, Benkő Gyula és Höfler Jakab. Ezután a 36 tagból álló választmány tagjait választották meg, mely után elnök a gyűlést bezárta.

— (A nőegylet zsúrja.) Tegnap délután ismét válogatott és nagy társaságot vonzott a nőegylet tea-uzsonnája a Deák utcai egyleti helyiségbe, mely es alkalommal is szűknek bizonyult. A rendes látogatókon kívül igen sokat láttunk, a kik es alkalommal vettek részt először ezen a kedves és szellemes társadalmi találkón, a hol a jó tékonyság oltárára hoznak ugyan áldozatot a résztvevők, de egyszersmind oly szellemi élvezetben részesülnek, hogy nagyon kívánatosnak mutatkozik ezeknek az összejöveteleknek állandósítása. Ámbár már négy órakor telve voltak a termek, a későn jövők es helyhez nem jutottak zsongása valami nagyvárosias színt adott az összejövetelek, a tea, habos kávé es sütemények nagy mérvben fogyasztottak, a program első száma csak fél hatkor vette kezdetét. Follinuss Aurél, szintársulatunk eme tehetséges tagja olvasta föl Saphirnak egyik humoros szerzeményét, jól megspékelve helyi érdekű vonatkozásokkal. „Egy étkező szenedé-ei a table d' hote“ nál cím alatt művészi hanghordozással ügyes kis csevegést olvasott föl, mely 12 percig folyvást derűltésgben tartotta a közönséget es hosszas tapsvihart eredményezett. Utána Egry Béláné gyönyörű csengő es erős hangján énekelt a „Mein liebster ist

Bottkának főtt már a feje a sok hallgatástól. — ő is szeretett volna már beszélni. Erősen bántotta az a gondolat, miért nem beszél az ösvegy a tegnapi látogatókról. Talán elfogadta ajánlatukat? Talán már menyasszony is. Azt tudta biztosan, hogy itt jártak, de hogy mit végeztek, azt nem. Az egyszerű vadász subbony alatt eszeveszetten katapult az a kis hus darab. Bottkának Dániel érezte, tudta, hogy szerelmes. A féltékenység vadállattá tette a különben higgadt falusi urat.

A szép asszony csak egyre mesélt, szomssédja pedig csak fejével bólintgatott, anélkül, hogy tudná miről van szó. Tekintete szerelmesén járt, gondolatai asonban valahol Budapesten kalandostak. — Ki lehet az az illető, a kit a sors az ő boldogsága megrontójának szemelt ki? Aligha nem valami nagyaszjú, kifent arcu, kőszvényes lábú fiskális, kinek a keresési uradalomra, nem a szolid ösvegyre fáj a foga.

— Abból nem lesz semmi! Est már hangosan találta mondani Bottkának ur — es épen nem volt válasz Lepsényiné beszélgetésére.

— Már miért ne lenne valami abból — felel megütközve az ösvegy — talán nekem sohasem szabad önhöz látogatóba mennem, mi? adta udvariatlan embere!

— (Aranymise.) Gausser János nyugalmazott mária-kémendi plébános tegnap tartotta reggel pappá eszenteltetése ötvenedik évfordulója alkalmából aranymiséjét a Mathessa-épület kápolnájában. Az aranymisés áldosár manuduktora Troll Ferenc vál. püspök, káptalani helynök volt. Gausser ez alkalomból 4000 frtos alapítványt ajánlott fel az egyházmegyei nyugdíjalap javára s azonkívül megvendégeltette a Mathessa-árvaház növendékeit es nagyobb adományt tett a népkönyha javára is.

Dani szerette volna jól megtépníni saját füleit ezek hallatára. — Hisz nem is arra mondtam én ast nagysád — tudja valamin járt, az eszem. — Alighanem van már valakije Dani ur? Na, na! Ott jár a maga esze. . . Bottkának Dani arca kéket, sőtöt játszott es szavakra. Fel akart ugrani helyéről — de valaki mintha megszóltat volna mellette; No most! itt az alkalom. . .! Ujra nyugodtabb lett. . . — Ast hiszem, nem eszerénytelen a kérésem — szólt meg öt pernyi gondolkodás után Bottkának — ha felkérem Nagysádat hallgasson reám néhány pillanatra. — Rég rég vártam az időt, ast a szép időt, melyben kegyeddel szívem érzelmeit élő szóval közölhessem. . . Itt találok es alkalmat. Jó szomszédok voltunk mindaddig, de nekem a szomszédágon kívül egyedüli óhajom volna megszüntetni e viszonyt s egyeciteni a két kuriát. Szívem rég eped kegyedért, szeretném, ha bekövetkesznék az a per, a melyben e fehér kacsók az enyéim lennének! . . . Lehajolt a félsztől, isgatottságtól halvány férfiu s megcsókolta a bámulattól fásas asszony kezét. Többet nem tudott szólani. — Lásd kedves Bottkának, szeret engem es isten, tudtam hogy még lecsök boldog es életben. Láttam már így, komoly szándék vezetí őnt lakásomba, de csillapítottam ma-

ein Weber“ című dalt, melyet esünni nem akuró tapok után megtoldott a „Zigeuner-Mädchen“, továbbá Schmidt Antal „Szigedik . . .“ kezdetű mólabus, Káry Gyula „Minék is van szerelem a világon . . .“ című szerzeményével es ráadásul „Vásárhelyi vásártéren“ kezdetű ropogós nótával. Valósággal extasiba jöttek különösen Egryné ismerősei, a kik nagy ideje, hogy nem hallották ily pompásan énekelni. Még sokáig maradtak együtt kisebb-nagyobb csoportokra eszolva. A fiatalság egy kis tánora vágyakozott, de nem akadt, a ki a songorásás esnemünkjára vállalkoznék. Így astán még elbeszélgették kissé az időt, s midőn a hetet harangosták, a termek egyszerre kiürültek. Es alkalommal a bevétel jóval felülhaladta a esás forintot. Még két összejövetel lesz két következő vasárnap es astán Sipkassorosban, azaz: Pécsent minden esendes.

— (Ipartestületi közgyűlés.) A siklósi ipartestületnek Horváth István szolgabíró elnökle alatt megtartott közgyűlésén a mult évi zárszámadás helybenhagyattott. A f. évre előirányostott 495 frt 53 kr. bevétel es 305 frt kiadás. Az egylet vagyona volt a mult évben 1514 frt 12 kr. Előjárósági tagokul megválasztottak: id. Tormási Sándor, Szügyi István, Stankovits István, Sipos Imre, Schweigert Lőrinc, Zakariás Antal, Békási Nándor, Gombos György, Horváth István, id. Schmidt József kalapos, ifj. Skribának Károly, Horváth Lajos, Békási Dániel, Rácz Sándor, Kaich István. Számvizsgálók: Budimatz Mihály, Talián Ferenc, Hamburger Sándor.

— (Aranymise.) Gausser János nyugalmazott mária-kémendi plébános tegnap tartotta reggel pappá eszenteltetése ötvenedik évfordulója alkalmából aranymiséjét a Mathessa-épület kápolnájában. Az aranymisés áldosár manuduktora Troll Ferenc vál. püspök, káptalani helynök volt. Gausser ez alkalomból 4000 frtos alapítványt ajánlott fel az egyházmegyei nyugdíjalap javára s azonkívül megvendégeltette a Mathessa-árvaház növendékeit es nagyobb adományt tett a népkönyha javára is.

Dani szerette volna jól megtépníni saját füleit ezek hallatára. . .

— Hisz nem is arra mondtam én ast nagysád — tudja valamin járt, az eszem. — Alighanem van már valakije Dani ur? Na, na! Ott jár a maga esze. . .

Bottkának Dani arca kéket, sőtöt játszott es szavakra. Fel akart ugrani helyéről — de valaki mintha megszóltat volna mellette; No most! itt az alkalom. . .! Ujra nyugodtabb lett. . .

— Ast hiszem, nem eszerénytelen a kérésem — szólt meg öt pernyi gondolkodás után Bottkának — ha felkérem Nagysádat hallgasson reám néhány pillanatra. — Rég rég vártam az időt, ast a szép időt, melyben kegyeddel szívem érzelmeit élő szóval közölhessem. . . Itt találok es alkalmat. Jó szomszédok voltunk mindaddig, de nekem a szomszédágon kívül egyedüli óhajom volna megszüntetni e viszonyt s egyeciteni a két kuriát. Szívem rég eped kegyedért, szeretném, ha bekövetkesznék az a per, a melyben e fehér kacsók az enyéim lennének! . . .

Lehajolt a félsztől, isgatottságtól halvány férfiu s megcsókolta a bámulattól fásas asszony kezét. Többet nem tudott szólani.

— Lásd kedves Bottkának, szeret engem es isten, tudtam hogy még lecsök boldog es életben. Láttam már így, komoly szándék vezetí őnt lakásomba, de csillapítottam ma-

ein Weber“ című dalt, melyet esünni nem akuró tapok után megtoldott a „Zigeuner-Mädchen“, továbbá Schmidt Antal „Szigedik . . .“ kezdetű mólabus, Káry Gyula „Minék is van szerelem a világon . . .“ című szerzeményével es ráadásul „Vásárhelyi vásártéren“ kezdetű ropogós nótával. Valósággal extasiba jöttek különösen Egryné ismerősei, a kik nagy ideje, hogy nem hallották ily pompásan énekelni. Még sokáig maradtak együtt kisebb-nagyobb csoportokra eszolva. A fiatalság egy kis tánora vágyakozott, de nem akadt, a ki a songorásás esnemünkjára vállalkoznék. Így astán még elbeszélgették kissé az időt, s midőn a hetet harangosták, a termek egyszerre kiürültek. Es alkalommal a bevétel jóval felülhaladta a esás forintot. Még két összejövetel lesz két következő vasárnap es astán Sipkassorosban, azaz: Pécsent minden esendes.

— **(A gazdasági egyesület közgyűlése.)** A baranyamegyei gazdasági egyesület es évi rendes közgyűlését tegnap, vasárnap délután 3 órakor tartotta a vármegye-ház közgyűlési nagytermében, a mely azonban csak úgy kongott az ürességtől, mert a tagok bizony édeskevesen jelentek meg. A közgyűlésnek — melyen Ótóc s k a Géza elnökölt — a mult évről szóló jelentések, az egyleti tisztikar újraalakítása és indítványok voltak a tárgyai, melyeket meglehetősen gyorsan le is örölt a közgyűlés. **Vörö s Mihály** egyleti titkár felolvasta az egylet mult évi működéséről szóló jelentését, mely szerint az egylet működése a mult évben a legnagyobb részt a millenniumi kiállításon való részvétel előkészítésének munkálataiból állt. Majd Ótóc s k a Géza elnök terjesztette be az egylet bika-alapjának mult évi zárszámadásait, a mit a közgyűlés helyeslőleg vett tudomásul és az ezt kezelő elnöknek a zárszámadásokat illetőleg a felmentvényt megadta. **Keller István** egyleti pénztáros mutatta be ezután az egyleti pénztár zárszámadásait, melyek szerint a pénztárban 1895. december 31 én maradvány 432 frt volt s a tagdíjhátralékok összege pedig 170 frtot tett ki. A közgyűlés a zárszámadást helyeslőleg tudomásul vevén, és a felmentvényt a pénztárosnak megadván, következett az egyleti tisztikar újraválasztása. A választás megejtése tartamára az elnöki széket **Sey László** korelnök foglalván el, indítványozta, hogy a közgyűlés kérje fel a régi tisztikart továbbra is az egylet ügyeinek vezetésére. Az indítvány helyesléssel találkozáván, a tisztikar egyhangulag a következőkép választotta meg: elnök lett **Ótóc s k a Géza**, alelnök **Szily Tamás** és pénztáros **Keller István**. Az egyleti titkár választását az egyleti választmány fogja egyik legközelebbi ülésében eszközölni. Az indítványokra kerülvén a sor, **Szieberth Nándor** egyleti tag a következő indítványt tette: tekintve, hogy a földművelésügyi miniszter a szőlők rekonstrukciójáról szóló törvényjavaslatban az egyes, szegény szőlőtulajdonosok felsegélyezésére pénzbeli adományokat is he-

gamat, nem akartam indiszkrét lenni. A mi pedig azt illeti (itt ruhája fodrával kezdett játszani) — hogy szeretem-e önt, — hát bátran szemébe mondhatom: eleinte szíveltem, később — megszerettem... Tegnap itt volt.

— Tegnap itt volt? ... volt? ... volt —
vág közbe Dani ur ...?

— Igen! Itt volt két pesti ur s képzelje el, megkérte a kezemet valami orvos részére.

— Na, na? — uszolja Dani kedvesét.
— És én — kikoszaroztam őket. Tettem pedig ezt azért, mert tudtam, hogy van más valaki az én részemre, aki engem nagyon de igen nagyon — szeret.

Egymásra borultak e szónál a nagygyerekek. A már többé nem özvegy szép asszony sirt, **Bottka Dániel** ur pedig nagyot sóhajtott s önelégülten törülgette meg kifent bajszát az első csók után.

Ajtónyikorgás zavarta meg a szerelme-
seket ábrándozásaikban:

— Tessék vacsorálni jönni!?

Bottka Dániel, boldog vőlegény udvariasan nyújtotta karját menyasszonyának s a Juli szobaleány álmélkodása közepett haladtak az ebédlőbe — eljegyzésükre.

lyez kilátásba, irjon fel az egyesület a kormányhoz az iránt, hogy ez új törvényjavaslat némely §§ ai a szőlőtermelő egyes vidékek népének anyagi viszonyaihoz megfelelően módosítottassanak. Az indítvány megvitatásában résztvettek **Driesz Lajos** és **Szily Tamás** s aztán határozatba ment, hogy az indítvány mikénti kivitelére bizottságot küldenek ki, mely javaslatát a választmányhoz terjeszti be. Ezzel a közgyűlés be is végződött. Örvendetes jelenségként említjük meg itt, hogy a buszonötves multal bíró egyesület most új hatévi ciklusra újraalakul s a jelentkezők száma olyan nagy, a mi igen szépen jellemzi a megye gazdáinak az egylet iránti érdeklődését. Már eddig is 674 tagja van az egyletnek.

— **(Szörnyű halál.)** **Bán János**, dunaföldvári lakos, szüllejében levő házacskájában, hol már évek óta csendes magányban lakott, szerencsétlen halállal mult ki. Este ugyanis, mielőtt nyugalomra hajtott volna fejét, befűtött s úgy fektűt le, azonban a kályhából kitóduló füst, melyet nedves és nyers fa idézett elő, megfojtotta. Holttestét negyednapra találták meg.

— **(Meglopott szervián.)** **Ignácovits Demeter** bolgár hagymaárus ma a hetipiacon szép piros, nagy fogás vörshagymákat árult, a mire két suhanc, **Máté József** és **Máté János** testvérek, úgy látszik, étvágyat kaptak s egy-egy fogás vörshagymát elemeltek a szerviántól. Minthogy azonban a fogás vörshagyma megártott volna egynek-egynek, a rendőrség elvette tőlük, őket magukat pedig betette a kóterba.

— **(Hírek a katonaság köréből.)** **Holzbecher Nándor**, a pécsi 52 ik gyalogezred századosa a 34-ik gyalogezredhez helyeztetett át. **Boór Gyula**, 44-ik gyalogezredbeli hadnagynak tisztis rangjáról való leköszönését a hadügyminiszter elfogadta.

— **(Jogásztáncestély.)** A pécsi püspöki jogakadémia polgársága szombaton este tartotta a „Vigadó“ dísztermében táncestélyét. A sikerült mulatságon ott voltak: **Asztalos Lujza**, **Baldas Mici** (Bécs), **Cserny Helén**, **Duka Szanda**, **Eisner Juliska**, **Freytag Anna** (Kapronca), **Doma Gizella**, **Driesz Frida** (Pécavárad), **Fekete Irma**, **Forray Agata**, **Fehér Klári**, **Gebhardt Nina**, **Hillebrand Janka**; **Hoffner Viki**, **Hamulyák Olga**, **Henfner Irma**, **Jasek nővérek**, **Jeszenszky nővérek**, **Kohn Bella** (Mohács), **Krasznay Aranka**, **Kaltnecker Mariska**, **Kanyó Marianne** (Zombor), **Kovácsics Mariska**, **Martinec Karola**, **Mussong Józsa**, **Mazaly Paula**, **Marsall Nina**, **Langer Olga** (Prága), **Német Margit** (Győr-Szent-Márton), **Tallian Imike**, **Szily Böske**, **Radócsay nővérek**, **Verner Elza**, **Orf Paula**, **Ruzsinszky Angela** (Mohács), **Rihmer Margit**, **Rozinger Etelka**, **Reberits Giza**, **Spitzer Sári**, **Simonkovits Jolán** (Mohács), **Schut Marianne**, **Szondy Ilona**, **Schönherr Mici**, **Sziebert Teruska**, **Ternovszky Margit**, **Vasváry Nina**, **Straicher Olga**, **Zelesny nővérek**, **dr. Bahuláné**, **Bittó Béláné**, **Freyberger Rikárdné** (Vinkovce), **ifj. Brázay Kálmánné**, **Hamzáné** és **Kissné Breznay Anna**. Az első négyest 88 pár táncolta s a mulatság hajnalig tartott.

— **(Társasestély Vaisslón.)** A vaisslói intelligencia — mint levelezőnk írja — folyó hó 18-án kedélyes társas estélyt rendezett a kaszinó nagytermében, melyben igen sokan vettek részt. A mulatság a legjobb kedv mellett egész hajnalig tartott.

— **(A gazdasági hivatal figyelme.)** Nem hiába, de igaza van a mondásnak: „Rest többet fárad, fősvény többet

költ.“ A mi gazdasági hivatalunk is fogantatba vette az olvasztékos idő beálltával az utcai sár feltisztogatását. Az utcaseprők gárdája sorra vette a város főbb utcáit és emberül teljesítette kötelességét. Az utcákról kupacokba gyűjtötték a sárat, de hát elfelejtették elhordani. Ma, midőn azok az ismert döcögősű szekerek megjelentek és a gyalogszerrrel, a kocsi után baktató kocsis és szeméthordó lapátjával föl akarta rakni a sárat; hát bizony be kellett érni a merev „non possumus“ szal, mert a tegnapi éjszaka latyak mára virradólag csontkeményre fagyott. Mit volt mit tenni, a kocsis ur lovával szépen hazament és délután mozgósították az utcaseprő gárdát, most már csakányokkal és újra fölfeszítgették a sárat. Kiváncsiak vagyunk, hogy hányszor ismétlik meg ezt a dolgot, holott egy kis körültekintéssel egy fáradsággal el lehetne ilyesmit végezni. No, de hát így több a napszám.

— Az sem utolsó, hogy a város főterén, a kir. tábla előtt a mult év őszén, úgy ahogy rendbehozták a vízfolyókákat, kockaköveket helyezve a régi törmelék helyére. Azonban itt is a spar-szisztéma okozta, hogy a követet kellőképpen hullámszatosává vált, t. i. egyik kö súlyedt, a másik emelkedett, úgy hogy a kocsiközlekedés azon a helyen életveszélylyel járó lett. Eddigelé ugyan csak kerekek, kocsiderekak, meg egy néhány beszakadt hordó-donga az áldozat, de hát az is könnyen megeshetik, hogy emberáldozatot is megkövetel az a hely, mert csak így lesz talán rendbe hozva, a mint az indóház-utcai áteresznél történt, hogy csak akkor csinálták meg az áthidalást, midőn egy jámbor kocsis lelke **Sopiana** városából elvándorolt a másvilágra. Tanulság az, hogy jó munkát kell csinálni, úgy akkor nem kell kétszer-háromszor fizetni ugyanazért és nem fogja kívánni senki, hogy egyszer jöjjön arra kocsis a városgazda és ő legyen az oka, hogy a magisztratus megcsináltatja a főtér kövezetét, miként az a szegény kocsis volt az oka, hogy most vigan haladnak a szekerek az indóház-utcában és nem vetnek magukra keresztet midőn azon a kritikus átjárón haladnak át, hanem kalapjukat megemelve mondogatják magukban: „Az isten éltesse a mi nagyságos polgármesterünket!“

— **(Államsegély, mint kárpótlás.)** A közoktatásügyi miniszter a magyar-bólyi és a hidasi görög-keleti kisközsegeknek — telekkárpótlás címén — 100—100 frt államsegélyt utalványozott ki.

— **(Járványok.)** Baranyamegye **Velin** községében a sertésállományban a sertésvész járványszerűleg fellépett; míg **Magyar-Bóly**, **Bodola**, **Szakál** és **Rákod** községekben ugyane járvány megszűnt. **Magyar-Bóly** községhez tartozó **Márokpusztán** pedig a szarvasmarhák között lépett fel a ragadós száj- és körömfájás s így a járványos községek alispáni rendeletre zár alá helyeztetek, a vészmentesek pedig az elrendelt vesztőzár alól feloldattak.

— **(Megszűnt száj- és körömfájás.)** A **Scholtz-féle** sörgyár téhen-telepén — mint a hatósági vizsgálat megállapította — mai nappal megszűnt a száj- és

körömfájás a szarvasmarhák között. Ez alapján a tehén-telepen előállított tej — mely a járvány felléptekor rögtön letiltatott az elárúsítástól — mai nappal emberi használatra ismét szabadnak nyilvánított, miután a hatósági állatorvos a tehénállományt szigorúan megvizsgálta, azt vézmentesnek találta magát a telepet a legalaposabban fertőtlenítette.

— **(Ribillió a lövészkerthben.)** A lövészkerth rendes vasárnapi mulató népe a katonáknak meg a bányászoknak sehogys sem tetszett tegnap úgy éjféltájban az az állapot, hogy immar elmulik farsangvasárnapja s az egész városban nem történt még csak egy kis tisztességes fejbeverés sem. Az ősi virtus tekintélyének megóvása céljából nosza tehát egyszerre összeröföntek a vendégek, katonák és bányászok, s verekedést akartak kezdeni holmi nézeteltérések miatt. A ribillió színhelyén jelenvolt rendőr azonban idejekorán közbelépett s a ribillióból semmi sem lett s még csak valamire becsülhető sebesülés sem történt. S így a farsangvasárnap olyan békességesen mult el felettünk, akárha a legszürkébb hétköznap lett volna.

— **(A munkás képző egyesület mulatsága.)** A pécsi munkásképző-egyesület szombaton este tartotta farsangi táncmulatságát a „Hattyu“ tánctermben. A mulatság heccbálnak keresztelt álarcos-estély volt s ezt az elnevezést meg is érdemelte, mert minden tekintetben kitűnő jókedv uralkodott rajta s a ki talán mulatni sem akart, azt is jó kedvre hangolta, mulatságra heccelte az a sok, furcsábbnál furcsább álarcos,

kik a rendezőség által kombinált felvonulásokban résztvettek. Egysszóval volt olyan mulatság, mely méltó bekezdése volt a farsang temetésének, a mely ünneplés tudvalevőleg tegnap, farsangvasárnapján kezdődött s tart holnap éjfélig, mikor hamvasóra szólalnak meg a harangok, jelentve a nagybőjt elérkezését.

— **(A bérkocsisok mulatsága.)** A gyalog nem járó emberiség basai, a különben igen derék bérkocsisok, sem vonhaták ki magukat a farsangi hangulatból s szombaton este olyan bálát táncoltak végig a Nemzeti sörcearnokban, a hol mit sem gondoltak a sebeshajással, meg a tarifára eső trinkgelddel, csak azzal, hogy egy éjszaka ők is jól kimulathassák magukat. S ez sikerült is nekik és a bérkocsisok mulatsága látogatottság és jókedv dolgában a legszebb mulatságok közé sorozható.

— **(Halál a pálinkásboltban.)** Ma délelőtt háromnegyed tizenkét órakor nagy népcsofódület volt a halpiac téri Grünwald féle pálinkásbolt előtt. A boltból, melynek kapadományfűstös, bagóillatu és pálinkaszagu rossz levegője szinte a fertőző miazmák legióit csapta ki a nyitva levő ajtón az utcára, ijedten tódult ki az ott pálinkázó kérges-tenyerű napszámos népség s nem egynek elállt a szava az ijedtségtől, míg a többi durva suttogó hangon beszélt, a mi odabenn történt. Mert nem olyan kis eset esett ám meg most az egyszer a pálinkás boltban, hogy a napszámos eliszsa ott az utolsó filérét is s aztán verekedést akar kezdeni, mire a gazda előrelátó óvatosságból kiteszi a szűrét. Nem bizony; ez az eset valamivel mégis fontosabb, mert meghalt egy ember, a pálinkásbolt egy törzsvendége, a ki többé

nem hordja oda utolsó garasát is egy kis pálinkáért. Schlott Kallixtnak hívják a pálinkásbolt eme halottját, a kit kesében a pálinkásüveggel ért el a hirtelen halál. A halálesetről rögtön jelentést tettek a rendőrségnek, a honnan Kovács Antal ügyeletes rendőrbiztos és dr. Ludwig tisztiorvos nyomban a helyszínére siettek és a megholtak hideg hulláját beállították a budai temető halottas kamrájába. Schlott Kallixtnak hirtelen halálát a pálinka nagymérvű élvezése folytán beállott agyvérhűdés okozta. Egygyel kevesebb hát a pálinkásboltok törzsvendégeinek száma, de azért még mindig maradtak elegenden.

Törvénytörés.

§ **A Hegedűs Pritz-féle büntetés** mai napon érkezett le a kir. kuriától a pécsi kir. törvénytörés. A kir. kuria ítélete szerint Hegedűs Károly két évi és hat hónapi fegyházra, Pritz József egy évi börtönre, Ugrósdí Adolf három hónapi fegyházra ítéltettek. Az ügy referense a kir. kir. kurián Fodor Géza kuriai bíró volt.

§ **Az elveszett akták.** A kuria kisebb fegyelmi tanácsa Czórda Bódog, a kuria másodelnökének elnökle mellett szombaton tárgyalta Dekleva Béla aljárásbíró fegyelmi ügyét. Az ügy előadója Ádám András kuriai bíró volt, a vádhatóságot pedig Katona Béla főügyész-helyettes képviselte. A Dekleva járásbíró ellen emelt vád alapját az képezte,

Vajjon ki hozhatta ide ezeket a gyertyákat? Kétségkívül valamelyik szobalány? Tehát már tudják a házban, hogy a gróf meg van becsutelenítve . . . És ő szinleg elutazik, hogy házasságtörést fedezhessen föl a saját lakásában.

— Ó, Cecilia, — sóhajtá Károly, ki már is azt képzelte, hogy a világ gunyos tekintete rajta csügg, égetve, akár a tüzes vas!

Pedig ez volt még szenvedéseinek legkisebbike. A hol legtöbbet, a hol valóban szenvedett, a szive volt. Szívének minden idegszála szétpattanni készült annak az arany köteléknek a meglazulásával, mely őt oly sokáig csatolta Ceciliához.

— Tegnap még mit sem tudtam, — mondá magában elfojtott zokogással, — édes illuziókban éltem. Szememet hályog borította és boldog voltam. És most . . .

Fölemelkedett. A legnagyobb megvetés mosolya lebbent el ajkáról.

— Ó, — folytatá, — én szánalmat érzek nóm iránt! Az ő komorsága, utazási vágya, Párizsba való visszavonulása, Párizsba, a sötét bűnök e szálló helyére! . . . Ó, értem én! Ő csak félig érzi magát elégtűntnek kedvese karjai közt. Attól fél, hogy megölöm, mint a többit. Ez az egy gondolat az, a mi őt aggasztja . . . A félelem bántja! . . . Pedig nyugodt lehet! Őt csak szánom és egész gyűlöletem Savarése ellen fordul. A sors egyébiránt nem fosztott meg mindentől. Nem vagyok bár férj többé, de még mindig apa vagyok.

Lelke nem sokáig foglalkozott e gondolattal. Egy másik, szörnyű gondolat villant át agyán.

— Ezzel az emberrel meg kell verekednem! . . .

a gyöngye köd, mely átlátszó fátyolként lebegett, megprűszköltette és ő csaknem elrémült a saját hangjától.

Szerencsére, nem volt hosszú az utja. Tíz perccel azután, hogy Ceciliát és Márhát elhagyta, már a pavillonban volt.

Miután egy rozszant folyosót átlépett, egy igen tágas szalonba hatolt. A butorok, melyeknek legjelentékenyebb részét vánkossokkal ellátott kerevet képezte, ódivatúak, kopottak voltak. A hajdani kárpitozat rongyokban csüggött alá. Egy asztalon néhány könyv, toll, papir hevert. Ezek az írószerek ama leckéknél használtattak, a melyeket a grófné adott Márhának, ha esetleg ezt a magános helyet fölkeresték.

E tágas helyiség négy szögletében különféle apróság volt összeviszva fölhalmozva: kertészeti eszközök, evezőlapatok, hálók és egyéb halászati szerszámok. Ott lehetett látni a Gyula ur hatalmas horgászó rudját is. A báróné meg nem állhatta, hogy rá ne gondoljon.

— Örömet fölhittem volna őt kíséremül, — gondolta, — de akkor be kellett volna avatnom a titokba; pedig a férfiak nem tudják a titkokat megőrizni . . . Ők fecsegők . . . Ez már az ő hibájok. Egyébiránt ő már alszik. Csak Cecilia és én virrasztunk fönt . . . Ó, mily okosan cselekedték, midőn ebből a bagolyfészekből kiköltöztek, — tette utána, minden izében megborzadva. — A folyónak közelsége nedvességet okoz . . . Szinte didergek. Azt lehetne képzeln, hogy e hely családi sírbolt. Ha most Gyula ur itt volna, rögtön náthát kapna.

Lámpája segélyével meggyújtott egy karos gyertyatartót, melyet napközben ő maga szállított oda. Aztán mondatlanul, remegve állt hosszú, selyem öltönyében.

hogy midőn őt Dárdáról az apatini járás-bírósághoz helyezték át, eltávósása után tis rendbeli kihágási ügyekre vonatkozó iratok elveasatát konstatálták, a minek folytán több ügy elévült. A szegedi ítélőtábla rosszaságát fejéste ki, a kuria azonban a vádlott felebezése folytán Declava járásbíró a fegyelmi vétség terhe és következménye alól felmentette, mert nem vonható kétségbe, hogy a járásbíró a kérdéses ügyeket elintézte a nincs kisérvé, hogy az iratok az ő eltávósása után hivatalos úton nem történtek meg — más kesén veszték el.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 17-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A közoktatásügyi tárca költségvetése járta. A budapesti egyetem tételénél fölszóaltak S ághy Gyula, Vajay István, Thold Dániel és Wlassich miniszter. A tételt változatlanul elfogadták.

A középiskolák tételénél Bessenyei Ferenc a temesvári gimnázium asomoru állapotára hívja föl a figyelmet. Új épület emelését kéri.

Boda Vilmos megköszönte a szegárdi gimnáziumot.

Hock János a népnevelés hiányait fejtegette.

Szederkényi Nándor után Wlassich miniszter akart beszélni, de alig hogy elkezdte beszédét, a képviselők külön karzatáról, mely tudvalevőleg a képviselők ismerősei számára van fenntartva, egy erős hang lekiáltott:

„Éljen Magyarország! Éljen nagyméltóságu miniszter ur!”

Wlassich miniszter meglepetve leül. Szilágyi Dezső elnök csenget.

„Saját hibáján kívül jutott a nép ezen helyzetbe...”

Szilágyi Dezső elnök fölkiált a terembiztosoknak: Vigyék ki ezt az örültet! Erre kivezették.

Wlassich miniszter erre befejezte beszédét.

Az ülés két órakor végződött.

A közbeszólót Kovács Jánosnak hívják. Bölcseki (Tolna m.) lakos, kasánfutó. Kérvényt akart átadni a honvédelmi miniszternek mint három éve szolgálaton kívüli katonára, de nem volt protekciója. Így akart figyelmet kelteni.

TÁVIRATOK.

A beteg trónörökös. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Bécsben Ferenc Ferdinánd trónörökös halálhíre terjedt el; a mi valótlannak bizonyult. A hír onnét ered, hogy Károly Salvator főherceg állapota a legválságosabbra fordult. A „Reuter“ ügynökségnek jelentik Kairóból tegnapi kelettel: Ferenc Ferdinánd főherceg, kinek egészségi állapotára assuáni tartózkodása igen jó hatással volt, három héttel ezelőtt tudvalevőleg Lutorba utazott hogy ott szüleivel és nővérével találkozzék. Innen a főhercegi család visszatér Assuánba; Ferenc Ferdinánd pedig jövő vasárnap Kairóba érkezik és március hó közepéig fog ott maradni.

— Ferdinánd fejedelem elismerése. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A londoni „Times“ a legújabb bolgár eseményekről szólva, azt mondja, hogy Ferdinánd fejedelem elismerését Angliában a béke újabb zálogául tekintik. Nem tagadható, hogy az orosz cár és a török szultán közötti jó egyetértés azon diplomáciai győzelmen alapszik, melyet Anglia fölött arattak. Oroszország és Törökország közti barátság első feltétele az ottomán birodalom integritásának fenntartása s eme tények következtében az örömenyek érdekében való orosz közbelépés lehetetlenné lesz.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Hirdetések.

Olcsó lakás!

A Zrinyi utca, 11. sz. a földszinten, — 3 utcai szoba, 1 cselédszoba, konyha, kamara és egyéb mellékhelyiségekből álló

kényelmes és esinos lakás

f. évi május hó 1-től bérbe adó.

— Itt lesz tehát a találkozás! — folytató elmékedéseit a báróné. — Nem bántam meg, hogy eljöttem. Van ebben bizonyos varázs . . .

Egyszerre összerázkodott. A porondról léptek neze hangzott föl.

— Már itt van! — gondola. — Es ő! Bizonyára ő . . . Alkalmasint észrevette kívülről a világosságot . . . A gyertyavilág csalta ide . . . Nos, a pillanat elérkezett! Ó, be bánom, hogy Ceciliát be nem vártam. De mindegy! . . . Ugy sem gyilkol meg Savaréze ur . . . Amde a grófné oly ékesen tud beszélni, mig én?! . . . Érzem, hogy alig lesz erőm csak egy szót is ejteni.

Pillanatra határozatlanul vesztegelt. Kimondhatatlan félelem fogta el. A csöndben a legkisebb nesz is észrevehető volt.

Hallotta, a mint a lépcsőn fölfelé haladt valaki és ekkor minden bátorsága oda lett.

— Egyedül vagyok, — gondolta, menekülni készülve. — Savaréze ur nem az az ember, a ki az alkalmat föl nem használja . . . Megyek, eltorlaszolom magamat a szomszéd szobában és Cecilának első kiáltására kilépek, a mint azt már előre megbeszéltük. A mi Savaréze urat illeti, látni fogja a gyertyavilágot . . . Ő nem lép be ide, ő várni fog.

Alig hogy bevonult és bezárkózott a másik szobába, egy férfi lépett be kívülről. Ez a férfi Fontenèves Károly gróf volt. Ő Iste Adam ban maradt, a helyett, hogy Párizsba utazott volna el s már jó idő óta bolyongott a pavillon körül.

Midőn észrevette az ablakon át az élénk világosságot, borzadály futott át tagjain és egy fához dőlve, néhány pillanatig szinte magánkívül vesztegelt ott.

— Elárulva. — susogta. — El vagyok árulva!

Nem tudta ki van ott. Sőt még azt sem tudta a roppant terem kétes homályában, vajjon a vétkesek mindegyike megjelent-e a légyottra, vagy csak az egyik?

Először úgy gondolkodott: legjobb lesz időt hagyni nekik, hogy összejöheszenek. De ez a határozat felültulta az emberi erőt. Mig a gróf annak végrehajtása fölött töprengett, önkénytelenül közeledett a pavillon folyosója felé s lépett az ajtóhoz.

Az ajtó ócska, szuette volt. Éppen készült azt egy vállvetéssel beszakítani, mikor észrevette, hogy a kulcs benne van a zárban.

A gróf a kilincsre tette kezét és az ajtó azonnal föltárult.

— Senki! — mormogta, gyorsan szétekintve a teremben.

Aztán a felé az ajtó felé közeledett, a melyen épp akkor tűnt el a báróné.

Ez az ajtó egy egészen üres, butortalan szobába nyílt, melyet teljességgel semmire sem használtak többé. A gróf zárva találta ezt és nem is kísérettel meg főnyitni.

Ebben a pusztá pavillonban a nagy szalon volt az egyedüli helyiség, a melyet olykor fölkerestek és a hol néhány szék szolgált ülésül. A meggyújtott gyertyák egyébiránt eléggé bebizonyították, hogy az a hely, a hol a vétkesekkel találkozhatik, nem lehet más, mint a szalon.

A nagy fölindulás miatt ellankadva ereszkedett a kerevetre, szemét a gyertyákra meresztette, melyek neki már elég meggyőződést nyújtottak. Ugy látszott, hogy itt minden előkészületet megtettek Cecilának és Savaréze-nek az elfogadására.

A legszebb

meghívók,

tánczrendek,

eljegyzési,

esketési és

látogató jegyek

készítettnek

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utca sarkán.

155. szám.
brv. 1896.**Arverési hirdetmény.**

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírótság 1896. sz. végzése következtében Szautter Gusztáv pécsi lakos ügyvéd, mint Kisasszony Verona engedményese javára Horváth Rozália assókei és Horváth Béla pécsi lakosok ellen 120 frt. tőke s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján le, illetve felül foglalt és 1083 frt 20 kr-ra becsült házi és gazdasági állapotok, felszerelés-, és butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbírótság 1887/p. 1896. sz. végzése folytán 120 frt tőkekövetelés, ennek 1893. évi szeptember 1 től járó 8%, és pedig összesen 36 frt 43 kr-ban bírósági már megállapított költségek erejéig Székén 1896. évi február hó 20. napjának d. e. 9 órája a folytónlag Pécssett, Majláth-utca 20 sz. alatt ugyanezen napnak d. u. 2 órája határidőül kitzetnek és abhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel bivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi február hó 7. napján.

Fonyó István,
bir. végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Mely szerint alulirt Klenantz István ezennel közhírré teszem, hogy a tőlem Justus Miksa pécsi borkereskedő által megvett és baari pincében fekvő

41 hektó 86 liter ó siller bor,

miután vevő által megintés dacára át nem vétetett, vevő kárára és veszélyére a kereskedelmi törvény 347. §-a értelmében **1896. évi február 22-én délután 3 órakor Baarban saját pincéimnél** a mohácsi tekintetes kir. Közjegyző ur közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek eladatni fog.

Kelt Baarban, 1896. február 15. napján.

Klenantz István
baari lakos.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

RÁTH MÓR legújabb Törvény-kiadásai.

Budapest, Haas-Palota.

Első rangu szakférflak magyarázataival.

1895. **Törvények gyűjteménye.** Számos fontos törvényekkel, 8-adrét és zsebkkiadás. Mindegyik 2 frt. Diszkót. 2 frt 80 kr. Félvászonköt. 2 frt 40 kr.
1895. **Igazságügyre vonatkozó rendeletek, Curial közigazg. bírósági és K.- felel döntvények, az örökösödési és egyházpolitikai törvényekre vonatkozó és számos más fontos rendelettel** 2.90 kr. Kötve 3.40 kr.

Nékiülözhetlen Függelék a Törvények minden kiadásához:

- Dr. **Imling K.** Az 1865.—1895. Országgy. Törv.-cikkekre vonatkozólag történt hatályon kívül helyezések, változtatások, helyettesítések és kiegészítések és a helyükbe lépett újabb törvények és §-ok betürendes tárgymutatója, Az 1865.—1895. Törvények chronologicus tartalomjegyzéke. Nagybetűs vagy zsebk. Mindegyik 80 kr.
- Dr. **Imling K.** 1895. XLII. és XLIII. t. cz. Az izraelita vallásról és a vallás szabad gyakorlatairól. A végrehajtási rendelettel 40 kr.
- Dr. **Imling K.** 1894. XVI. t. cz. Az örökösödési eljárásról. 3-ik az összes végrehajtási rendeletekkel és a végrendeleti törvényvel bővített kiadás. 1 frt 80 kr. Kötve 2 frt 20 kr.
- Dr. **Imling K.** 1894. XXXI. XXXII. XXXIII. Egyházpolitikai törvények az összes rendeletekkel. 3-ik bővített kiadás. 2 frt. Kötve 2 frt 40 kr.
1895. XXXVII. t. cz. **A telálmányi szabadelméről.** 40 kr.
1895. XXXV. és XXXVI. t. cz. **a Törvényes kamattábról.** A korábbi uszara és részletfizetési törvényekkel 40 kr.
- Az 1865.—95. összes törvénykezést és közigazgatást felölélő **a rendkívüli nagy árleszállításokat is kimutató legújabb könyvjegyzékem** bérmentve rendelkezésre áll. Ezeken kívül szives megrendelések bármint irodalmi termék-re, általunk többnyire jutányosabban szállítanak új példányokban, mint az antiquáriusok által, részletfizetésekre is. A kaszinok és olvasó-egyletek számára összeállított legújabb, ugy a saját kiadásainkról **40% és 50% árleszállítással kiadott könyvjegyzék** komoly reflectánsoknak szinte rendelkezésére áll.

Meghívás.**A pécsi vendéglősök szódavizgyár szövetkezete rendes évi közgyűlését**

Pécssett, a vigadó épületben 1896. február 27-én d. u. 3 órakor fogja megtartani melyre a t. üzletrész tulajdonosok az alapszabályok 32. §-ára való figyelmeztetéssel meghivatnak.

Tárgysorozat.

1. Az igazgatóság által előterjesztett jelentés fölötti határozat hozatal.
2. A felügyelő bizottság jelentése fölötti határozat hozatal.
3. Felügyelő bizottság megválasztása.
4. Napi biztosok választása és beosztása.
5. Szódaviz árának megkatarozása.
6. Bejelentett indítványok tárgyalása.

Pécssett, 1896. február 15.

Dr. Flóris Endre
jegyző.

Dollinger András
szövetkezeti elnök.

Védjegy.

Védjegy.

Vadász-
C. Prágy**Mária-
Czelli****Gyomor-****Cseppek**

nagyserűben hatnak gyomor bajknál, nékiülözhetetlen és állótlanosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bizós lehelet, felhűlés, savanyu, felbőfőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös székülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejájásnál, a menyőnyben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, gillizták, májbajok és hámor-rodásnál.

Említett bajknál a **Máriaczelli Gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerfára **Budapest,** Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppekkel tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Prágy) és ezen szavakkal: **Vadászát bizonyítom!**

A **Máriaczelli Gyomor-cseppek** valódiak kaphatók.

Pécssett: Irigain. gyógyszer., Zsira László gyógyszer., ifj. Er-reth János gyógyszer., Sipőcz István gyógyszer., és Göbel Kal-man gyógyszer. Pécs váradon: Dvorsky Béla gyógyszer., Siklóson: Petrasch gyógyszer., és Szent-györgyi M. gyógyszer. Szé-gegyvárott: Salamon Gyula gyógyszer., és Visy Sándor gyógyszer.